

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ערב פסחים סמוך למנחה לא יאכל אדם עד שתחשך.													מ
אפילו עני שבשיראל לא יאכל עד שיסב.													צט:
ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין, ואפילו מן התמחוי.													צט:
מאי איריא ערבי פסחים? אפילו ערבי שבתות וימים טובים נמי												ז	צט:
לא יאכל אדם בערבי שבתות וימים טובים מן המנחה ולמעלה, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה, דברי רבי יהודה.	דתניא: [רבי יהודה]											ז	צט:
אוכל והולך עד שתחשך.	רבי יוסי											ז	צט:
לא צריכא אלא לרבי יוסי	רב הונא:											!	צט:
אוכל והולך עד שתחשך	דאמר: [רבי יוסי]											!	צט:
הני מילי - בערבי שבתות וימים טובים, אבל בערב הפסח, משום חיובא דמצה - מודה.												!	צט:
אפילו תימא רבי יהודה, התם בערבי שבתות וימים טובים - מן המנחה ולמעלה הוא דאסיר, סמוך למנחה - שרי. אבל בערב הפסח, אפילו סמוך למנחה - נמי אסור.	רב פפא:											!	צט:
ובערב שבת סמוך למנחה שרי?												ז	צט:
לא יאכל אדם בערב שבת וימים טובים מתשע שעות ולמעלה, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה, דברי רבי יהודה	והתניא: [רבי יהודה]											ז	צט:
אוכל והולך עד שתחשך	רבי יוסי:											ז	צט:
מאן לימא לן דמתרצתא היא? דילמא משבשתא היא?	מר זוטרא:											!	צט:
אנא איקלעי לפירקיה דרב פנחס בריה דרב אמי, וקם תנא ותני קמיה, וקיבלה מיניה.	אמר ליה מרימר, ואיתימא רב יימר:											ז	ק.
אי הכי קשיא												ז	ק.
אלא: מחורתא כדרב הונא.												!	ק.
ולרב הונא מי ניחא?												ז	ק.
הלכה כרבי יהודה בערב הפסח, והלכה כרבי יוסי בערב שבת.	האמר רבי ירמיה והאמר רבי יוחנן, ואיתימא אמר רבי אבהו אמר רבי יוסי בר רבי חנינא:											ז	ק.
הלכה כרבי יהודה בערב הפסח - מכלל דפליג רבי יוסי בתרווייהן												ז	ק.
לא, הלכה - מכלל דפליגי בהפסקה.												!	ק.
מפסיקין לשבתות, דברי רבי יהודה.	דתניא: [רבי יהודה]											!	ק.
איך מפסיקין.	רבי יוסי:											!	ק.
ומעשה ברבן שמעון בן גמליאל ורבי יהודה ורבי יוסי שהיו מסובין בעכו, וקדש עליהם היום.												ז	ק.
ברבי, רצונך נפסיק, וניחוש לדברי יהודה הברנא?	אמר לו רבן שמעון בן גמליאל לרבי יוסי:											ז	ק.
בכל יום ויום אתה מחבב דבריי לפני רבי יהודה, ועכשיו אתה מחבב דברי רבי יהודה בפני, (אסתר ז) הגם לכבוש את המלכה עמי בבית?	אמר לו: [רבי יוסי]											ז	ק.
אם כן לא נפסיק, שמא יראו התלמידים, ויקבעו הלכה לדורות.	אמר לו: [רשב"ג]											ז	ק.
לא זו משום עד שקבעו הלכה כרבי יוסי.	אמרו:											ז	ק.

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p> <p>מקרא- key:</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
פסחים-ערבי פסחים	מימרא	מאן דאמר									
ולאו מי אותביניה חדא זימנא?								ז			קב.
נימא מהא נמי תיהוי תיובתא.								!			קב.
הוא הדין דאפילו דברים שאין טעונין ברכה לאחריהם במקומן נמי אין צריכין לברך, והא דקתני עקרו רגליהן - להודיעך כחו דרבי יהודה, דאפילו דברים שטעונין ברכה לאחריהן במקומן, טעמא - דהניחו מקצת חברים, אבל לא הניחו מקצת חברים - כשהן יוצאין טעונין ברכה למפרע, וכשהן חוזרין טעונין ברכה לכתחלה.		אמר לך רבי יוחנן:						!		◇	קב.
חברים שהיו מסובין לשתות יין ועקרו רגליהן וחזרו - אין צריכין לברך.		תניא כוותיה דרב חסדא:						■ ■			קב.
בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום - מביאין לו כוס של יין, ואומר עליו קדושת היום ושני אומר עליו ברכת המזון, דברי רבי יהודה.		תנו רבנן: [רבי יהודה]						◇ ■			קב.
אוכל והולך עד שתחשך.		רבי יוסי:						◇ ■			קב.
גמרו, כוס ראשון מברך עליו ברכת המזון, והשני אומר עליו קדושת היום.		[רבי יוסי]						■		◇	קב:
אמאי? ונימרינהו לתרויהו אחדא כסא								ז			קב:
אין אומרים שתי קדושות על כוס אחד.		רב הונא אמר רב ששת:						!		◇	קב:
מאי טעמא?								^			קב:
לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות.		רב נחמן בר יצחק:						!			קב:
ולא?								ז			קב:
הנכנס לביתו במוצאי שבת מברך על היין, ועל המאור, ועל הבשמים, ואחר כך אומר הבדלה על הכוס. ואם אין לו אלא כוס אחד - מניחו לאחר המזון ומשלשן כולו לאחריו.		והא תניא:						■ ז		◇	קב:
אין לו שאני.								!		◇	קב:
והא יום טוב שחל להיות אחר השבת, דאית ליה								ז			קב:
יקנ"ה		ואמר רב:						■ ז		◇	קב:
מדלא אמר זמן - מכלל דבשביעי של פסח עסקינן, דכל מאי דהוה ליה אכיל ליה, ולית ליה.		אמרי:						!		◇	קב:
והא יום טוב ראשון, דאית ליה								ז			קב:
יקנ"ה		ואמר אביי:						◇ ■ ז		◇	קב:
אלא: הבדלה וקידוש - חדא מילתא היא, ברכת המזון וקידוש - תרי מילי נינהו.		ורבא אמר:						◇ ■ ז		◇	קב:
גופא, יום טוב שחל להיות אחר השבת. רב אמר: יקנ"ה		[רב]						◇ ■		◇	קב:
ינה"ק		שמואל:						◇ ■		◇	קב:
ינה"ק		רבה:						◇ ■		◇	קב.
קנ"ה.		לוי:						◇ ■		◇	קב.
קנ"ה		רבנן:						◇ ■		◇	קב.
נק"ה		מר בריה דרבנא:						◇ ■		◇	קב.
קנ"ה.		מרתא אמר משמיה דרבי יהושע:						◇ ■		◇	קב.

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת ^ story- מעשה O key-מקרא: </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
פסחים- ערבי פסחים		מאן דאמר														
	אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי בסעודה, וקאי עלייהו רב אחא בריה דרבא.														○	קג:
	בריך על כל כסא וכסא	אמימר:													○	קג:
	בריך אכסא קמא ואכסא בתרא,	מר זוטרא:													○	קג:
	בריך אכסא קמא ותו לא בריך.	רב אשי:													○	קג:
	אנן כמאן נעביד?	אמר להו רב אחא בר רבא:													^	קג:
	נמלך אנא	אמימר:													!	קג:
	אנא דעבדי כתלמידי דרב.	מר זוטרא:													!	קג:
	לית הילכתא כתלמידי דרב, דהא יום טוב שחל להיות אחר השבת, ואמר רב: יקנ"ה.	רב אשי:													!	קג:
	ולא היא, התם - עקר דעתיה ממשתיא, הכא - לא עקר דעתיה ממשתיא.														!	קג:
	כי מטא לאבדולי קם שמעיה ואדליק אבוקה משרגא.	[רבא]													○	קג:
	למה לך כולי האי? הא מנחא שרגא	אמר ליה: [רב יעקב בר אבא]													!	קג:
	שמעא מדעתיה דנפשיה קא עביד.	אמר ליה: [רבא]													!	קג:
	אי לא שמיע ליה מיניה דמר - לא הוה עביד.	אמר ליה: [רב יעקב בר אבא]													!	קג:
	לא סבר ליה מר אבוקה להבדלה מצוה מן המובחר?	אמר ליה: [רבא]													!	קג:
	המבדיל בין קודש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה.	פתח ואמר: [רבא]													○	קג:
	למה לך כולי האי?	אמר ליה: [רב יעקב בר אבא]													!	קג:
	המבדיל בין קודש לחול - זו היא הבדלתו של רבי יהודה הנשיא.	והאמר רב יהודה אמר רב:													!	קג:
	אנא כהא סבירא לי	אמר ליה: [רבא]													!	קג:
	הפוחת - לא יפחות משלש, והמוסיף - לא יוסיף על שבע.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:													!	קג:
	והא מר, לא תלתא אמר ולא שבע אמר	אמר ליה: [רב יעקב בר אבא]													!	קד:
	איברא, בין יום השביעי לששת ימי המעשה - מעין חתימה היא	אמר ליה: [רבא]													!	קד:
	המבדיל צריך שיאמר מעין חתימה סמוך לחתימתו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:	♦												!	קד:
	מעין פתיחתן סמוך לחתימתן.	פומבדיתא:	♦												!	קד:
	מאי בנייהו?														^	קד:
	איכא בנייהו יום טוב שחל להיות אחר השבת, דחתמינן בין קודש לקודש:														!	קד:
	מאן דאמר מעין פתיחתן סמוך לחתימתן - לא בעי למימר בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת.														!	קד:
	ומאן דאמר מעין חתימתן סמוך לחתימתן - בעי למימר בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת.														!	קד:
	הפוחת - לא יפחות משלש, והמוסיף - לא יוסיף על שבע.	גופא, אמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:													!	קד:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

פסחים-ערכי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד:
אנא לא אזלי, אנא שדרייתיה לאביי, ואמר לי המבדיל בין קודש לחול.	אמר ליה: [רב יצחק]												קד:
רברבנותיה דמר, וסררותיה דמר גרמא ליה למר דלא תימא שמעתיה מפומיה.	אמר ליה: [רב יהודה]												קד:
כל הברכות כולן פותח בברוך וחזות בהן בברוך, חוץ מברכת מצות, וברכת הפירות, וברכת הסמוכה לחבירתה, וברכה אחרונה שבקריית שמע. שיש מהן פותח בברוך ואין חותם בברוך, ויש מהן שחותם בברוך ואין פותח בברוך. והטוב והמטיב פותח בברוך ואינו חותם בברוך.	מיתבי:												קד:
קשיא לעולא													קה.
הא נמי כברכת המצות דמיא, ברכת המצות מאי טעמא - משום דהודאה היא, הא נמי - הודאה היא.	אמר לך עולא:												קה.
רב חנניא בר שלמיא ותלמידי דרב הוו יתבי בסעודתא, וקאי עלייהו רב המנונא סבא. אמרו ליה: זיל חזי אי מקדיש יומא נפסיק, וניקבעיה לשבתא.													קה.
לא צריכיתו, שבתא קבעה נפשה.	אמר להו: [רב המנונא סבא]												קה.
כשם שהשבת קובעת למעשר - כך שבת קובעת לקידוש.	דאמר רב:												קה.
כי היכי דקבעה לקידוש - כך קבעה להבדלה.	סבור מינה: [רב חנניא בר שלמיא ותלמידי דרב]												קה.
לקידוש - קובעת, ולא להבדלה קובעת.	אמר להו רב עמרם: הכי אמר רב:												קה.
והני מילי - לענין מיפסק, דלא מפסקינן. אבל אתחולי - לא מתחלינן.													קה.
ומיפסק, נמי לא אמרן אלא באכילה, אבל בשתיה - לא.													קה.
ושתיה נמי לא אמרן אלא בחמרא ושיכרא, אבל מיא - לית לן בה.	[רב]												קה.
ופליגא דרב הונא.													קה.
דרב הונא חזייה לההוא גברא דשתה מיא קודם הבדלה, אמר ליה: לא מיסתפי מר מאסכרה?	[רב הונא]												קה.
כל הטועם כלום קודם שיבדיל - מיתתו באסכרה.	דתנא משמיה דרבי עקיבא:												קה.
לא קפדי אמיא.	רבנן דבי רב אשי:												קה.
מי שלא קידש בערב שבת מהו שיקדש והולך כל היום כולו?	בעא מיניה רבינא מרב נחמן בר יצחק:												קה.
מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך כל השבת כולו	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק] מדאמרי בני רבי חייא:												קה.
הכא נמי - מי שלא קידש בערב שבת מקדש והולך כל היום כולו.	[רב נחמן בר יצחק]												קה.
לילי שבת ולילי יום טוב - יש בהן קדושה על הכוס, ויש בהן הזכרה בברכת המזון. שבת ויום טוב אין בהם קדושה על הכוס, ויש בהן הזכרה בברכת המזון.	איתיביה:												קה.
ואי סלקא דעתך מי שלא קידש בערב שבת מקדש והולך כל היום כולו - שבת ויום טוב נמי משכחת להו, דיש בהן קדושה על הכוס, דאי לא קידש מאורתא - מקדש למחר.													קה.
דאי לא קתני.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]												קה.
כבוד יום וכבוד לילה - כבוד יום קודם, ואם אין לו אלא כוס אחד - אומר עליו קידוש היום - מפני שקידוש היום קודם לכבוד יום.	איתיביה:												קה.
ואם איתא - לישבוקיה עד למחר, וליעביד ביה תרת?													קה:
חביבה מצוה בשעתה.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]												קה:
ומי אמרינן חביבה מצוה בשעתה?													קה:
הנכנס לביתו במוצאי שבת - מברך על היין, ועל המאור, ועל הבשמים, ואחר כך אומר הבדלה על הכוס. ואם אין לו אלא כוס אחד - מניחו עד לאחר המזון, ומששלשן כולן לאחרייו.	והא תניא:												קה:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

פסחים-ערבי פסחים	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
ולא אמרינן חביבה מצוה בשעתה																קה:
אנא לא חכימאמא אנא, ולא חזאמא אנא, ולא יחידאמא אנא, אלא גמרנא וסדרנא אנא, וכן מורין בבי מדרשא כוותי - שאני לן בין עיולי יומא לאפוקי יומא. עיולי יומא - כל כמה דמקדמינן ליה עדיף, ומחבבין ליה. אפוקי יומא - מאחרין ליה, כי היכי דלא ליהוי עלן כטונא.		אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]														קה:
שמע מינה מיהא מתניתא תמני																קה:
שמע מינה: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס																קה:
ושמע מינה: ברכה טעונה כוס																קה:
ושמע מינה: כוס של ברכה צריך שיעור.																קה:
ושמע מינה: המברך צריך שיטעום																קה:
ושמע מינה: טעמו פגמו																קה:
ושמע מינה: טעם מבדיל																קה:
ושמע מינה: אומר שתי קדושות על כוס אחד																קה:
ושמע מינה: בית שמאי היא ואליא דרבי יהודה.																קה:
טעמו פגמו וכוס של ברכה צריך שיעור - חדא מילתא היא. והכי קאמר: מאי טעמא טעמו פגמו - משום דכוס של ברכה צריך שיעור.		רב אשי														קה:
קפיד אחצבא פגימא		רבי יעקב בר אידי:														קה:
קפיד אכסא פגימא		רב אידי בר שישא:														קה:
קפיד אפילו אחביתא פגימתא.		מר בר רב אשי:														קה: